

## SLOVO ÚVODEM

Psát úvodník do stěžejního časopisu renomované odborné společnosti je vždy výzvou. Po absolvování turbulentního období v některých státních lůžkových zařízeních naplněného obavami z odchodů lékařů, v období, kdy se sčítají zatím spíše ztráty než „nálezy“, je nasnadě, že cokoliv bude napsáno, bude podrobena skeptické kritice. V případě České urologické společnosti to v současnosti bude vnímáno i jako součást jakési předvolební kampaně do nového Výboru ČUS. (To jen na vyjasnění výchozích pozic vyzvaného pisatele tohoto úvodníku.)

Časopis Česká urologie svádí – vzhledem ke správně prosazovaným náročným kritériím na kvalitu publikovaných prací – nerovný „souboj“ s časopisy jinými, kde je navíc za nerecenzovaný článek honorář „příjemnější“. Přesto anebo právě proto patří dík a uznání současnému šéfredaktorovi a úzké redakční radě za snahu o rozvíjení odborné i technické úrovně našeho časopisu. Znovu proto připomínám nám všem příležitost k publikování příspěvků ze sekci ČUS, od řešitelů různých grantů, od doktorandů postgraduálního studia, od rezidentů i primářů či ambulantních urologů třeba „jen“ formou zajímavé kazuistiky. Také ideálu (zatím spíše jen snu) o impaktovaném časopisu se nevzdáváme. Máme dobrý příklad třeba v českých ortopedech. Potenciál pro publikování jistě máme, vždyť o tom svědčí množství příspěvků na ČUS konferencích, velký počet uzavřených grantových projektů, množí se publikace s IF, kde jsou urologové prvními autory nebo spoluautory s kolegy z jiných oborů, narůstá počet úspěšně absolvovaných EBU testů s držitelů FEBU „master degree“ (u dětských urologů FEAPU). Bylo jistě prospěšné, že vědecké výbory našich výročních konferencí složené téměř výlučně z habilitovaných členů Výboru dbaly na zachování standardní kvalitní odborné úrovně vědeckého programu konferencí včetně vytištění kvalitního Supplementa Česká urologie. Úloha „akademiků“ ve Výboru společnosti sice nebyla v posledním funkčním období vždy jednoduchá, ale menšinové postavení má někdy i své výhody a hlavně snáze navozuje sebereflexi. Jistě je příznivé, že se v české urologii většinu dosažených priorit předchozím Výborem podařilo udržet i v posledních třech letech. Habilitovaní zástupci ČUS nás dále reprezentují v pracovních komisích EAU (včetně např. týmů pro guidelines), přednášejí v ESU a ESPU kurzech a na EUREPu, spoluorganizovali CEM EAU konference, reprezentují nás v EBU, v ESPU atd. Náš obor „ustál“ boj za svůj vlastní urologický „kmen“ ve specializačním vzdělávání, byla rekonstruována Akreditační komise MZ ČR pro obor urologie a její mnohaleté úsilí bylo korunováno přijatými „Vzdělávacími programy“ urologie a dětské urologie. Jsme také před obdobím reálného předání organizace (nejen de iure) specializačního vzdělávání z IPVZ na lékařské fakulty v České republice. Naštěstí v urologii už dnes funguje dosti vyvážený systém participace školitelů a zkušebních komisí ze všech fakult nejen při tzv. „atestačních“ zkouškách, ale i při obsazování povinných kurzů pro rezidenty apod., avšak jisté věcné změny lze nutně očekávat. Dosavadní „hlavní“ organizátoři z končící Katedry urologie IPVZ se na tyto změny velmi těší. Jsou si však vědomi toho, že v zájmu zachování rovných podmínek bude další systém vyžadovat nadstandardní spolupráci jednotlivých nezávislých subjektů (fakult). Myslím, že v posledním období sehrálo v české urologii také dobrou integrační úlohu Grémium primářů a přednostů urologických oddělení, které vedoucí urology České republiky spojilo a umožnilo jim pojmenovat současné největší slabiny našeho oboru, zejména v oblasti úhrad výkonů, ale i v akreditačním procesu apod. Grémium například také věcně reflektuje z pochopitelných důvodů čím dále rozšířenější realitu souběhu úvazků kolegů na lůžkových i ve smluvních ambulantních zařízeních. Škoda jen, že z jeho činnosti nebylo zatím všem členům ČUS prezentováno více. Chci být optimistou a věřím, že nastolené první změny po ukončení akce „Děkujeme odcházíme“ uvolní prostor často přetíženým nemocničním lékařům nejen pro další ambulantní miniúvazky, ale i – zde především lékařům z fakultních nemocnic – pro vědeckou a následnou publikační činnost, neboť bez vědecko-výzkumné práce bude česká urologie jen popelkou mezi zahraničními zástupci oboru. Skutečně, jen tři přijaté postery na posledním EAU

kongresu ve Vídni je málo. Jinak považuji za správné, že se na stránkách našeho časopisu objevuje i „CV“ s přehledem písemnictví významných postav české urologie, a to nejen, když nás opouštějí nebo slaví své -sátiny ... (zejména, když jsme v posledních třech letech téměř opustili výsadu udělovat tzv. Čestné členství ČUS). V tomto čísle tak mimo jiné najdete současně vzpomínku na dlouhá léta neprávem opomíjenou významnou osobnost české medicíny, na nedávno zesnulého vynikajícího českého urologa – pana docenta Svatopluka Kočvaru – a shodou okolností současně i gratulaci spojenou s evaluací dosavadního přínosu pro českou urologii jeho syna – docenta Radima Kočvary u příležitosti jeho šedesátých narozenin.

Přeji všem krásné jaro 2011 a moudrou volbu nejen do ČUSu, ale při každodenním rozhodování co zvolit – např. co a kam napsat, co číst – z tolika možností, jež nám současný svět, věda a doba nabízejí.

6. dubna 2011

*prof. MUDr. Tomáš Hanuš, DrSc.*